

TYGODNIK SALWATORSKI

16.12.2018 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 50 (1251) ● Rok 25

W MOCY BOŻEGO DUCHA

Kazanie Jana Chrzciciela, Peter Bruegel Starszy

Gaudete in Domino!

W numerze:

- *Jan Chrzciciel. Prorok Światłości na nowe tysiąclecie* •
- *O Helenie Srokosz i dziele jej życia* • *Kolęda 2018/2019* •
- *Godzina Łaski na Salwatorze* • *Św. Mikołaj na Salwatorze* •

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie:

ks. Andrzej Wasilewski-Kruk, Jan Deskur,
Maria Gracja Krzyżanowska,
Krzysztof Bar, Dorota Jasińska, Felicja Niedzielska
Barbara i Andrzej Skrzyńscy,

Ilustracje:

Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i graficzna:

Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji:

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88;
e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;
www.tygodniksalwatorski.pl
administruje Roman Topór-Mądry
współpraca: Michał Topór-Mądry

*Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów.
Tygodnik można zaprenumerować
w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.
Można go nabywać we wszystkich kościołach
na terenie Parafii.*

Kancelaria Parafialna

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88
www.parafiasalwator.pl

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30 ks. Andrzej[k,p]	nieczynny
wtorek	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k,p]	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k], ks. Jacek[p]	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30 ks. Marcin[k,p]	nieczynne
piątek	9.00 - 10.30 ks. Proboszcz[k,p]	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30 ks. Andrzej, ks. Jacek, ks. Marcin	nieczynny

k - dyżur w kancelarii, p - dyżur w parafii

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:
6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora:

11:15 - lipiec, sierpień - 2, 4, 5 niedziela miesiąca;
od września do czerwca w każdą niedzielę, miesiąca

Kaplica św. Małgorzaty i Judyty:

11:15 - lipiec, sierpień - 1. i 3. niedzielę miesiąca
Kaplica Wszystkich Świętych:

10:00 - maj, czerwiec, wrzesień, październik

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:
6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

- Msza św. dla dzieci godz. 18.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60
Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A.
30 1020 2892 0000 5402 0490 7434

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z
„Tygodnikiem Salwatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem:

tygodniksalwatorski@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania nadesłanych materiałów. Redakcja zastrzega sobie także prawo odmowy przyjęcia tekstu, reklamy lub ogłoszenia.

Drodzy Czytelnicy Tygodnika!

Z nieukrywanym stresem oddaję w Wasze ręce ten egzemplarz Tygodnika Salwatorskiego. Jest to mój debiut w roli redaktora prowadzącego. Uczę się więc tej roli, pobierając nauki i korzystając z bogatego doświadczenia Szanownej Redakcji. Teraz widzę, ile mam się jeszcze nauczyć. Wybaczenie, jeśli nie sprostałam oczekiwaniom.

Dzisiaj jest III niedziela Adwentu, zwana Niedzielą Gaudete. Jej nazwa pochodzi od słów antyfony na wejście: „Gaudete in Domino”, czyli „Radujcie się w Panu”. Teksty liturgii tej niedzieli przepełnione są radością z zapowiadanego przyjścia Chrystusa i z odkupienia, jakie przynosi. Nawet fiolet szat liturgicznych tej niedzieli, właściwy Adwentowi, jest rozjaśniony, przechodząc w róż, jak niebo o świcie dnia. Dzisiaj też, tj. 16 grudnia, rozpoczynamy Nowennę do Dzieciątka Jezus. Napięcie oczekiwania na przyjście Mesjasza w liturgii Kościoła od dziś będzie narastać. We wszystkie dni dzielące nas od Bożego Narodzenia czytane będą już teksty bezpośrednio poprzedzające to wydarzenie. Dotyczą one Osoby Jezusa Chrystusa, Jego wcielenia, a także Osoby Jana Chrzciciela – Poprzednika, posłanego by, przygotować lud na wypełnienie Obietnicy. Tym samym już wchodzimy w centrum wydarzeń zbawczych.

Komentarz do dzisiejszej Ewangelii jest autorstwa francuskiego kapłana Daniela Ange, który poruszony sytuacją ludzi młodych: ich zagubieniem w świecie, bezradnością wobec zagrożeń, które na nich czyhają, po 30 latach życia mniszego odkrył powołanie, aby iść z młodymi do młodych, zwłaszcza tych odchodzących od Kościoła. Jest on założycielem pierwszej w Europie Katolickiej Międzynarodowej Szkoły Modlitwy i Ewangelizacji „Jeunesse-Lumière” (Młodość-Światło), która m.in. ma swoją filię w Łodzi. Daniel Ange jest autorem wielu książek z dziedziny teologii duchowości oraz ewangelizacyjnych. Wykorzystany w Tygodniku tekst pochodzi z książki „Jan Chrzciciel. Prorok Światłości na nowe tysiąclecie”, Wyd. M, 2002.

Wizytacja Kanoniczna naszej Parafii dawno minęła, ale dzisiaj chcę wrócić do niej ze względu na Osobę Heleny Srokosz i dzieło jej życia, czyli Spółdzielnię Mieszkaniową „Pokój i Dobro”. Ksiądz Biskup Damian Muskus gościł w domu Spółdzielni i udzielił mieszkańcom swego pasterskiego błogosławieństwa.

Okres Bożego Narodzenia, to Wizyta duszpasterska zwana Kolędą. Już teraz podajemy kilka informacji Księdza Proboszcza na jej temat oraz Plan Kolędy 2018/2019.

Ponadto, znajdziecie Państwo fotorelacje z dwu ważnych wydarzeń, które się odbyły w naszej Parafii, czyli z modlitewnego czuwania w Godzinie Łaski i ze spotkania ze Świętym Mikołajem.

Jak zawsze w Tygodniku: ks. Andrzej dzieli się z nami „Słowem Życia”, Felicja wydobywa wydarzenia z Krakowa, są ogłoszenia parafialne, Piątek na Salwatorze.

Redaktor prowadzący
Janina Wiercioch

SŁOWO ŻYCIA – III NIEDZIELA ADWENTU C

Z Ewangelii według Świętego Łukasza (Łk 3, 10-18)

Gdy Jan nauczał nad Jordanem, pytały go tłumy: «Cóż mamy czynić?»

On im odpowiadał: «Kto ma dwie suknie, niech się podzieli z tym, który nie ma; a kto ma żywność, niech tak samo czyni».

Przyszli także celnicy, żeby przyjąć chrzest, i rzekli do niego: «Nauczycielu, co mamy czynić?»

On im powiedział: «Nie pobierajcie nic więcej ponad to, co wam wyznaczono».

Pytali go też i żołnierze: «A my co mamy czynić?»

On im odpowiedział: «Na nikim pieniędzy nie wymuszajcie i nikogo nie uciskajcie, lecz poprzestawajcie na waszym żołdzie».

Gdy więc lud oczekiwał z napięciem i wszyscy snuli domysły w swych sercach co do Jana, czy nie jest Mesjaszem, on tak przemówił do wszystkich: «Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów. On będzie was chrzczył Duchem Świętym i ogniem. Ma On wiejadło w ręku dla oczyszczenia swego omłotu: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym».

Wiele też innych napomnień dawał ludowi i głosił dobrą nowinę.

Jan Chrzciciel wyjaśnia w dzisiejszym fragmencie Ewangelii tajemnicę chrześcijańskiej radości. Według Jana jej źródłem jest nasze pełne oddanie się Bożej woli i działanie zgodnie z nią. Jan wzywa nas do wielkoduszności i sprawiedliwości, aby inni mogli mieć powód do radości. Szczęście pochodzi z wiernego wypełniania obowiązków, czynienia dobra dla innych i dzielenia się z potrzebującymi. Wezwanie Jana do pokuty jest wezwaniem do radości i odnowy. Pokuta oznacza zmianę celu i kierunku naszego życia. Jan mówi ludziom, aby działali ze sprawiedliwością, miłością i uczciwością, pozwalając, aby ich życie odzwierciedlało ich przemianę. Dla nas ta transformacja ma miejsce, gdy pozwalamy Chrystusowi wkroczyć w nasze życie.

Jesteśmy wezwani do zmiany życia. Po pierwsze, powinniśmy zbadać o nasze relacje z innymi. Musimy naprawić zranienia i krzywdy, sprostać obowiązkom rodzinnym, uczciwie pracować i sprawiedliwie traktować innych. Nasze życie domowe i społeczne musi być uporządkowane. Musimy porzucić nasze samolubne pragnienie konsumpcji, a zamiast tego napełnić się oczekiwaniem nadejścia Jezusa.

ks. Andrzej

Jan Chrzciciel - Prorok Światłości na nowe tysiąclecie **Pierwsza ewangelizacja. Cztery główne stałe nauczania Jana**

1. Powszechny charakter

„Každy człowiek zobaczy chwałę Pańską”. Słowa Pana „Prorokiem dla narodów ustanowiłem cię” (Jr 1,5) Kościół odnosi do Jana.

„Ustanowię cię światłością dla pogan, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi” (Iz 49,6)

A także, po fragmencie „Jak są pełne wdzięku na górach”: „...na oczach wszystkich narodów; wszystkie krańce ziemi zobaczą...” (Iz 52,10).

Teksty te wyraźnie ukazują, że orędzie Jana ważne jest w każdym czasie i w każdym narodzie. Ale ważne jest także dla każdego człowieka. Orędzie Jana kruszy wszelkie przeszkody, przebija się przez wszystkie warstwy. Jest całkowitym przeciwieństwem sekciarskiego ducha esseńczyków, którzy uważali się za elitę ocalonych. Jan jest otwarty. Zaprasza wszystkich i każdego z osobna. Wszystkich i każdego z osobna zachęca do przyjęcia chrztu. Charles Perrot napisał:

Orzęd chrztu nawrócenia przeznaczony był dla wszystkich i każdy mógł do niego przystąpić. Nie istniały tu żadne bariery czystości. Jezus, stając pośród tych, którzy przychodzą do Jana i proszą o chrzest, dokonuje wyboru na rzecz uniwersalizmu. A zatem objęci są wszyscy, również grzesznicy zarówno w społecznym, jak i religijnym sensie tego słowa.

Można zauważyć zresztą, jak często słowo „wszyscy”, „wszystko” pojawia się w nauczaniu Jana (Mk 1,5; 9,11-12, Łk 3,3; 7,29; Dz 13,24). Jest to wielka nowość: religia otwarta dla wszystkich, ponad wszelkimi rytualnymi oczyszczeniami, które dzielą naród; religia prawdziwie dla maluczkich. Jan i Jezus zwracają się będą do grzeszników, do nierządnic, a nawet do obcych żołnierzy (...) W przeciwieństwie do ówczesnych grup religijnych, Jezus gromadzi wokół siebie grupę ludzi nie-oddzielonych, gdyż mówi: „Nie przyszedłem, aby powołać sprawiedliwych, ale grzeszników” (Mk 2,17b).

2. Dwa przyjścia

Przesłanie Jana jest stale aktualne, gdyż dotyczy zarówno naszego osobistego spotkania z Panem, jak i Jego ostatecznego przyjścia w chwale. Jednakże w jego nauczaniu obydwa te przyjścia, które przecież są od siebie odległe, jak gdyby zawierają się w sobie. Podobnie będzie w wielkiej mowie eschatologicznej Jezusa na Górze Oliwnej w Wielką Środę, gdzie jak gdyby nakładają się na siebie bliskie już zniszczenie świątyni i odległe przyjście Syna Człowieczego w chwale.

3. Czynna ewangelizacja

Nie są to jedynie słowa, lecz słowa, którym towarzyszy konkretny czyn, konkretne działanie. Jest to kerygmat sakramentalny, gdyż w efekcie prowadzi do znaku chrztu. Jego

celem jest osobiste spotkanie z Mesjaszem. (...) Poręczycielem tego chrztu, jego gwarantem stanie się sam Jezus (zob. Łk 7,30) (...)

4. Ujawnić zło, żeby jawne stało się przebaczenie

Jan ujawnia grzech z całą gwałtownością, ale czyni to po to, żeby tym żarliwiej głosić przebaczenie. Obnaża grzech, żeby Jezus mógł przebaczyć grzesznikowi. Czyż można używać przebaczenie, jeśli jest się nieświadomym swojego grzechu? A jak można go sobie uświadomić, jeśli nikt tej świadomości nie budzi? Jan musi napiętnować ciemności, aby mógł w nich zajaśnieć blask światła Jezusa.

Ponieważ na pustyni Jan był strażnikiem, dlatego dziś może być stróżem swojego ludu. Ponieważ czuwał w baczonym oczekiwaniu, dlatego teraz może czuwać nad ludem, czuwać, aby go chronić. Ponieważ długo pośród nocy wpatrywał się w horyzont, dlatego teraz może bić na alarm, ostrzegając przed niebezpieczeństwem. Ponieważ trzymał straż na pustyni, dlatego teraz może budzić tych, co zasnęli:

„Stróże jego wszyscy są ślepi, niczego nie widzą. Oni wszyscy to nieme psy, niezdolne do szczekania: marzą, wylegują się, lubią drzemać. Są to pasterze niezdolni do zrozumienia!” (Iz 56, 10-11).

Jan przychodzi, żeby otworzyć te osłepłe oczy. Przychodzi, żeby wyrwać z odrętwienia tych, co mieli czuwać. Stąd tak gwałtowne są jego słowa. I znowu pasują tu słowa Ezechiela:

„Ciebie, o synu człowieczy, wyznaczyłem na stróża domu Izraela po to, byś słysząc z mych ust napomnienia, przestrzegał ich w moim imieniu. Jeśli do występnego powiem: Występny musi umrzeć – a ty nic nie mówisz, by występnego sprowadzić z jego drogi – to on umrze z powodu swej przewiny, ale odpowiedzialności a za jego śmierć obarczę ciebie. Jeśli jednak ostrzegłeś występного, by odstąpił od swojej drogi i zawrócił, on jednak nie odstępował od swojej drogi, to on umrze z własnej winy, ty zaś ocaliłeś swoją duszę” (Ez 33,7-9).

Toteż Jan bez wytchnienia będzie ujawniać nadejście Nieprzyjaciela, wskazywać wirusy niszczące organizm ludu Bożego, obnażać zło. Zawsze jednak po to, żeby zwiastować, głosić, świadczyć.

Dziś na początku nowego tysiąclecia, bardziej niż kiedykolwiek potrzeba prorokom odwagi, by rozpoznawać zło, nazywać po imieniu błędy, ostrzegać przed niebezpieczeństwem, piętnować nieprzyjaciela, wykrywać jego ataki i udaremniać podstępny. Stanowi to integralną część roli strażnika prawdy, w której Jan jest naszym nauczycielem. Czyż Miłosierdzie nie walczyło „gołymi rękami” z Nienawiścią, by wyrwać swoje dzieci z jej szponów?

Dziś bardziej niż kiedykolwiek trzeba głośno krzyczeć, żeby ocalić dzieci i młodych przed tym wszystkim, co ich niszczy, deprawuje, zabija... W przeciwnym razie będziemy mieli ręce splamione krwią.

Daniel Ange

Aby obchodzić jubileusz, trzeba zakasać rękawy, czyli opowieść o Helenie Srokosz i Dziele Jej Życia

Starsi nasi Parafianie powinni pamiętać energiczną Panią, która - z wiekiem wspomagając się nieodłącznym czarnym parasolem - codziennie, bez względu na pogodę, przemierzała ul. Zwierzyniecką w kierunku Bazyliki św. Franciszka z Asyżu, aby uczestniczyć we Mszy świętej o godz. 16:30. Zasiadała zwykle w lewej stali, tuż przy prezbiterium. A kiedy siły jej nie pozwalały na tak dalekie eskapady, to sunęła do kaplicy Sióstr Serafitek przy ul. Łowieckiej na 6:30. Powinni ją też pamiętać, jako osobę nieustannie pracującą – od świtu do nocy - w ogrodzie okalającym czteropiętrowy blok, wyznaczonym przez ulice Stachowicza, Borelowskiego-Lelewela i Dunin-Wąsowicza. Ogród ten pysznił się różnorodnością drzew i krzewów (w tym tak egzotycznych jak figowiec), pięknym rozarium, bujnymi hortensjami oraz mnóstwem piwonii, a wiosną kosaćców i łanami przebiśniegów. Tą osobą była pani Helena Srokosz, która na terenie Parafii Najświętszego Salwatora na stałe zamieszkała w 1946 roku, kiedy to zaproponowano jej pracę kucharki w „Przystani Społecznej” przy ul. Senatorskiej 2. Miała wtedy 35 lat.

Pani Helena urodziła się w Dąbrowie Górniczej 16 grudnia 1911 roku, gdzie też została ochrzczona w parafii Matki Bożej Anielskiej. Pochodziła z wielodzietnej rodziny robotniczo-chłopskiej. Jej dzieciństwo upłynęło w Raszkowie, dokąd po trzech latach przenieśli się rodzice, prowadząc niewielkie gospodarstwo rolne. W domu było ubogo do tego stopnia, że np. do I Komunii Świętej przystępowała w pożyczonych bucikach. Ten stan materialny pogorszył się jeszcze po sierpniowym pożarze w 1921 roku, który doszczętnie zniszczył dom i zabudowania gospodarcze.

Helena od małego była wdrażana do wszelkich prac domowych i gospodarczych. Podejmowała je chętnie i lubiła je wykonywać. Była bardzo pracowita, a przy tym sumienna, dokładna, punktualna. I te cechy rozwijała przez całe swe życie. Pracę traktowała jak modlitwę. Z zapalem uczęszczała do szkoły w oddalonej o 4 km Słupi. Szkoła była dla niej oknem na świat. Była celującą uczennicą. Każdą wolną chwilę poświęcała na czytanie. Była rozkochana w książkach. Czytała je niejednokrotnie nocami w poświęceniu księżycy. Kiedy ukończyła 7-klasową szkołę, gmina chciała ją wysłać do szkoły pielęgniarzkiej do Warszawy na dział położniczy. Sprzeciw matki udaremnił tę szansę. Nie spełniły się też marzenia o wyjeździe na misje do Afryki. Za to wkrótce rozpoczęła wieloletnią pracę jako pomoc domowa. Zaczęło się w 1928 roku od Słomnik, potem były Chęciny, Łuck, Krzemieniec, Polichno. W 1936 roku przybyła do Krakowa. Pracowała u kilku rodzin. Najdłużej prowadziła gospodarstwo domowe u profesora Aleksandra Birkenmajera. Po wojnie ukończyła kurs handlowy. Była już wtedy członkiem III Zakonu Świętego Franciszka (od 11.10.1942). Dzięki temu poznała działające na terenie naszej Parafii dwa domy tercjarzkie, zwane „Przystanią społeczną”: przy ul. Lelewela – funkcjonujący od marca 1933 roku, na 13 osób i wybudowany przez tercjarki w rekordowym czasie 13 miesięcy dom przy ul. Senatorskiej 2, oddany do użytku w lipcu 1935 roku, zamieszkały przez 17 osób. W tym ostatnim w latach 1946-1949 prowadziła kuch-

nię. Od 1 listopada 1949 roku została zatrudniona w Bibliotece Jagiellońskiej jako magazynier. To było spełnieniem jej marzeń o dostępie do słowa pisanego. Wykorzystywała tę szansę, dzięki czemu posiadała rozległą wiedzę. Pracując w Bibliotece (do 1974 roku), była żywo zaangażowana we wspólnotę tercjarzską, do której należała. Od najmłodszych lat była bardzo wrażliwą na los chorych i ludzi starszych. Jak wyznała kiedyś: obserwując samotną, schorowaną, staruszkę, która była na utrzymaniu gminy, a więc była przewożona w ustalonej kolejności z domu do domu, pomyślała o tym, że gdyby miała pieniądze, to wybudowała by dom dla takich ludzi. Pan Bóg miał dla Niej inny plan.

Jednym z najbardziej palących problemów w trudnych wojennych czasach było zapewnienie mieszkań dla krakowskich tercjarek. Te dwa salwatorskie domy okazały się za małe. Dlatego natychmiast po reaktywacji w dniu 24 lutego 1957 roku (zawieszono rozporządzeniem Episkopatu Polski w listopadzie 1949 roku) Franciszkańskiego Zakonu Świeckich, jeszcze w tym samym roku ówczesny dyrektor kongregacji żeńskiej - Ojciec Joachim Bar (+ 4.02.1997, spoczywa na Cmentarzu Salwatorskim) sugerował wybudowanie kolejnego, większego domu. Wyzwanie podjęły Antonina Kotarba i Rozalia Duch, tworząc komitet or-

ganizacyjny tego dzieła. Wzorując się na działającej od początku XX wieku Spółdzielni Urzędniczek Poczтовых, przy wydatnej pomocy prawnej Ojca Joachima Bara, kilkanaście tercjarek postanowiło założyć Spółdzielnię Mieszkaniową, bo tylko w takich ramach prawnych można było zrealizować budowę. Nadano jej imię „Pokój i Dobro”. Zebranie Założycielskie odbyło się 9 marca 1958 roku. Spółdzielnia została zarejestrowana 17 kwietnia 1958 roku. Tak więc w tym roku ma Jubileusz 60-Lecia.

Po uzyskaniu zgody na lokalizację budynku przy ul. Lelewela 19, dopełnienie wszelkich formalności związanych z budową domu: w tym opracowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej, znalezienie wykonawców, przygotowanie placu pod budowę, zajęło rok. Prace budowlane rozpoczęto w lipcu 1959 roku. Budynek został oddany do użytku 22 lipca 1961 roku. Wkrótce po tym, działające wcześniej Domy Tercjarskie przestały istnieć, bowiem zostały przejęte przez Urząd Miasta (był to jeden z warunków uzyskania zgody na budowę domu, drugim była sta-

cja TRAFÓ w budynku); ich mieszkanki albo zamieszkały w tym budynku, albo – starsze – przeszły do domów pomocy społecznej. Tu też została przeniesiona Kaplica z domu przy ul. Senatorskiej 2, nad którą opiekę sprawowali – i czynią to nadal - Ojcowie Franciszkanie Konwentualni. Nawiasem mówiąc, jej wyposażenie przenoszone było w wielkiej konspiracji, nocą, a to dlatego, że ówczesnym władzom nie w smak była Spółdzielnia o charakterze katolickim, z własną kaplicą. Przewodnicząca Zarządu nie raz była na tę okoliczność przesłuchiwana przez SB.

Pani Helena uczestniczyła w tym dziele od samego początku: była jednym z członków-założycieli, od razu została powołana do rady nadzorczej, by po przedwczesnej śmierci Rozalii Duch (która nawet nie zdążyła zamieszkać w nowym budynku, bo jeszcze nie był oddany do użytku) wejść do Zarządu Spółdzielni. Od 6 marca 1962 roku została wybrana na Przewodniczącą Zarządu. Pełniła tę funkcję nieprzerwanie do 18 maja 2005 roku, kiedy to już wiek nie pozwalał jej na dalszą pracę. Poświęciła domowi wszystkie swoje siły, umiejętności i czas. A wiele musiała się nauczyć, by sprostać temu zadaniu (pamiętajmy, że pracowała zawodowo): zaczynając od spraw technicznych, budowlanych, przez rozeznanie w obowiązującym prawie, sprawy finansowe, po architekturę ogrodu i prowadzenie administracji. Bardzo dbała o dom i ogród i zachęcała do tego mieszkańców. Pani Helena Srokosz stała się 'spiritus movens' Spółdzielni. Była człowiekiem wielkiej modlitwy i ascezy, tytanem pracy. Została zapamiętana jako osoba wymagająca ogromnie wiele od siebie, a przy tym skromna, taktowna, nieśmiała. Prezeska – jak ją nazywaliśmy – przeczyła absolutnie wyobrażeniom o szefach, dyrektorach, prezesach. Swoją postawą nie raz wprowadzała w zakłopotanie tych, którzy jej nie znali. No,

bo jak uwierzyć, że prezesa spotyka się w ogrodzie z motylką w rękę. Zmarła 1 grudnia 2006 roku. Jest pochowana w grobowcu III Zakonu na Cmentarzu Salwatorskim. Przed śmiercią prosiła wyłącznie o modlitwę w jej intencji. Tym się jej wywdzięczamy.

Spośród założycieli Spółdzielni Mieszkaniowej nikt już tutaj nie mieszka i - o ile nam wiadomo - nie żyje. Natomiast żywą kroniką Spółdzielni jest Pani Maria Janda, która mieszka tu od początku tego dzieła, czyli od 22 marca 1962 roku. Pani Maria zawsze aktywnie uczestniczyła w sprawach spółdzielczych: przez wiele kadencji była Przewodniczącą Rady Nadzorczej, a także ofiarnie służyła i służy mimo swoich 95 lat, fachową pomocą pielęgniarską. Nawiasem mówiąc, swój talent organizacyjny i umiejętności wykorzystała w Duszpasterstwie Chorych, współpracując, naprzód z bł. Hanną Chrzanowską, a po jej śmierci z kontynuatorkami jej dzieła. Osobiście poznałam ją na jednym z turnusów rekolekcyjnych dla chorych odbywających się jeszcze w Trzebinii. Była i jest osobą powszechnie znaną i lubianą.

Kiedy dom został zasiedlany, mieszkało w nim prawie 90 osób w dwu- i trzyosobowych pokojach ze wspólną kuchnią i wspól-

nymi łazienkami. Z planów zorganizowania wspólnej dla wszystkich kuchni z jadalnią wycofano się dość szybko. Z czasem dokonano rozgęszczenia budynku, tak aby każda osoba miała swój pokój. Powoli dom jest modernizowany, bo i standardy życia dzisiaj są inne. Dom odmłodził. Brak kandydatów z FZŚ spowodował, że zamieszkały tu osoby należące do różnych wspólnot i duszpasterstw. To niewątpliwie jest bogactwem domu.

Wszystkie radości i troski tego domu składamy u stóp mieszkającego pośród nas Pana Jezusa, bowiem, jak mówi Psalm 127 „jeżeli domu Pan nie zbuduje, na próżno się trudzą, którzy go wznoszą”. To On nas gromadzi w każdą środę na Mszy Świętej sprawowanej niezmiennie przez Ojców Franciszkanów Konwentalnych, a także co wieczór - nieprzerwanie - na wspólnej wieczornej modlitwie, którą ogarniamy troski i potrzeby świata, Kościoła Świętego, Jego Pasterzy, Parafii, Ojczyzny, środowisk pracy, chorych, naszego domu i swoje własne. Od zawsze w tym domu trwa modlitwa za kapłanów oraz o powołania do kapłaństwa i do życia konsekrowanego, a także o święte rodziny i za młodzież i dzieci. Jest to nasz mały wkład w wielką modlitwę Kościoła. Tu przychodzimy na chwile adoracji. Od 18 lat wspólnie z zaproszonymi gośćmi kolędujemy przez cały styczeń. A w tym szczególnym roku, wpisaliśmy się w obchody 100-Lecia odzyskania niepodległości, organizując spotkanie „Niepodległej na 100-Lecie”, które rozpoczęła Msza Święta, a potem był program słowno-muzyczny pt. „Ojczyzna, kiedy myślę”, zakończony śpiewem pieśni patriotycznych.

Jak tylko dom został oddany do użytku, odwiedził go ks. biskup Karol Wojtyła, który dowiedział się o nim będąc u sióstr serafitek w ramach wizytacji kanonicznej Parafii. I tak się uitał zwyczaj. Nie inaczej było i tym razem. W wypełnionym po brzegi programie wizytacji duszpasterskiej naszej Parafii przez Księdza Biskupa Damiana Muskusa, znalazło się miejsce na to wyjątkowe dla nas spotkanie. Ksiądz Biskup przyszedł do nas 15 września 2018 roku, a więc w dniu, któremu patronuje Matka Boża Bolesna, w Krakowie czczona jako Smętna Dobrodziejka, przypominając dewizą biskupiej posługi „Ecce Mater Tua”, że jesteśmy dziećmi Maryi, że mamy Ją wziąć do siebie, aby towarzyszyła naszemu pielgrzymowaniu w wierze, byśmy od Niej uczyli się słuchać w pokorze, co mówi Bóg i wiernie wypełniać „wszystko, co nam powie”. Przez Jego pasterską posługę, zawierzyliśmy Matce Bożej Spółdzielnię Mieszkaniową „Pokój i Dobro”, nasze wspólne sprawy i siebie osobiście, a także otrzymaliśmy tak potrzebne błogosławieństwo!

*Janina Wiercioch
fot. H. Jakubiec, archiwum*

Wizyta Duszpasterska

Święta Bożego Narodzenia to święta pełne miłości, braterstwa i radości. Wśród chrześcijan wytwarzają one szczególną więź i poczucie wspólnoty przez przeżywanie prawdy o Wcieleniu Bożego Słowa i zstąpieniu Syna Bożego na ziemię. Klimat tych Świąt sprawia, że ludzie w tym okresie chcą być blisko siebie, chcą ten czas przeżywać razem w rodzinie przy stole wigilijnym. Pięknym zwyczajem jest odwiedzanie w tych dniach świątecznych swoich krewnych, przyjaciół, a także ludzi samotnych. Na ulicach, w domach i na klatkach schodowych słychać śpiew kolędników, którzy wędrują od domu do domu z życzeniami. Nie dziwi więc nikogo w tym czasie widok kapłana, duszpasterza odwiedzającego domy swoich parafian. Tradycja kolędowania sięga dalekiej przeszłości.

Już we wczesnośredniowiecznych dokumentach kościelnych natrafiłamy na ślady kolędowania w okresie świąt Bożego Narodzenia jako formę bezpośredniego kontaktu z wiernymi w bardzo rozległych wtedy obszarowo parafiach. Uzasadnienia tej praktyki doszukiwano się już dawno m.in. w zapisie Ewangelii św. Łukasza mówi, iż Chrystus polecił swoim 72 uczniom, aby szli „do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjść miał” (Łk 10, 1-12).

Mało kto wie, że do tych bożonarodzeniowych odwiedzin parafian, kapłan, przez przyjęcie urzędu posługiwania duszpasterskiego, jest zobowiązany na mocy Kodeksu Prawa Kanonicznego celem wzajemnego poznania się. Czytamy w nim: „Ks. Proboszcz winien nawiedzać rodziny, uczestnicząc w troskach wiernych, zwłaszcza niepokojach i smutku oraz umacniając ich w Panu, jak również - jeśli w czymś nie domagają - roztropnie ich korygując” (kan. 529 § 1 KPK). Tradycja wizyty duszpasterskiej, zwanej popularnie „kolędą” zawiera w sobie bogactwo znaków i treści.

• Piękna i głęboka jest treść śpiewanych tradycyjnie kolęd, które są zwiastowaniem radości o narodzeniu Bożego Syna, który chce być „Bogiem z nami”. Otwierając drzwi domu, mieszkania, zapraszamy Emmanuela, by się narodził w każdym człowieku, w każdej rodzinie i w każdym sercu.

• Kulminacyjnym punktem odwiedzin kapłana jest odczytanie w rodzinie fragmentu Pisma św. o narodzeniu Pana Jezusa oraz bogate w treści modlitwy o błogosławieństwo dla mieszkańców, np: „Panie, pobłogosław nam, błogosław ten dom i jego mieszkańców, daj im anioła za stróża, aby strzegł, osłaniał i bronił ich przez Jezusa Chrystusa”. Po odmówieniu modlitwy Pańskiej, której nauczył nas Jezus Chrystus, preferuje się odmówienie modlitw wstawienniczych za rodzinę, za dzieci, za małżonków, za chorych i samotnych.

• Niestety zanika już zwyczaj umieszczania na drzwiach domu symboli: C+M+B. Co oznaczają litery: C+M+B? Św. Augustyn odczytuje w tych znakach chrześcijańską myśl: „Christus Multorum Benefactor”, czyli: „Chrystus dla wielu jest dobroczyńcą”. Starochrześcijańskie tłumaczenie, zbliżone do myśli św. Augustyna, jest złączone z treścią modlitw kolędowych: „Christus Mansionem Benedicat” - „Niech Chrystus błogosławi temu mieszkaniu”. Jest to również nawiązanie do wydarzeń Starego Testamentu, gdzie oznaczenie domów krwią baranka paschalnego miało chronić dom i jego mieszkańców od nieszczęścia, było także publicznym wyznaniem do jakiej wspólnoty religijnej się należy. Tak więc chrześcijanie, którzy przyjmują kapłana z wizytą duszpasterską dają również w ten sposób, świadectwo swojej przynależności do Kościoła.

Prośby z okazji wizyty duszpasterskiej

Miło, kiedy podczas odwiedzin kolędowych bierze w nich udział cała rodzina. Tematem wizyty duszpasterskiej, są przede wszystkim kwestie natury religijnej. Niekiedy ta krótka i raczej symboliczna wizyta staje się okazją do podjęcia bardzo ważnej i trudnej sprawy, która wymaga poświęcenia zdecydowanie większej ilości czasu.

Dlatego jeśli zachodzi taka potrzeba i ktoś potrzebuje dłuższej rozmowy, właśnie na kolędzie ma możliwość umówienia się z duszpasterzem w dogodnym dla obu stron terminie. Na stole prosimy, aby było Pismo św., krzyż, świece, woda święcona i kropidło. Zazwyczaj parafianie z radością oczekują na przybycie swojego duszpasterza, goszcząc go w progach swojego domu. Niestety zdarzają się, też i pewne trudności, z jakimi spotyka się kapłan podczas kolędy.

Zamknięte drzwi, nie zawsze muszą oznaczać niechęć do księdza ze strony parafian. Najczęstszym dziś tego powodem jest po prostu praca domowników, i różne obowiązki, które uniemożliwiają wspólne spotkanie. Niejednokrotnie problemy z przyjęciem księdza w domu mają „wierzący” stojący z boku Kościoła, lub „wierzący - niepraktykujący”, żyjący w związkach niesakramentalnych, z którymi, jeżeli mają takie życzenie, również pragniemy się wspólnie pomodlić i porozmawiać. Jeśli ktoś jest nieobecny w domu (z różnych przyczyn), a ma życzenie wizyty duszpasterskiej, może zawsze skontaktować się osobiście lub telefonicznie z kapłanem, aby umówić się na kolędę w innym dogodnym terminie.

Warto, byśmy odwiedziny kolędowe przeżywali w duchu radości bożonarodzeniowej, w duchu modlitwy, serdecznej rozmowy z duszpasterzami. Niech błogosławieństwo Boże w czasie kolędy, chroni nasz dom, nasze rodziny i umacnia nas na drodze chrześcijańskiego życia.

*Ks. Stanisław Sudół
Proboszcz*

PLAN KOŁĘDY 2018/2019

W razie ewentualnych pytań preferujemy kontakt mailowy:

parafiasalwator@gmail.com

KS. PROBOSZCZ - STANISŁAW SUDOŁ

TEL. 12 424 43 68

✉ parafiasalwator@gmail.com

27.12.2018 (czwartek) - od 15.00

- ul. Włoczków 2, 6

28.12.2018 (piątek) - od 15.00

- ul. Włoczków 8, 10, 11a

29.12.2018 (sobota) - od 10.00

- ul. Stachowicza

30.12.2018 (niedziela) - od 15.00

- ul. Włoczków 12, 18, 20, 21

3.01.2019 (czwartek) - od 15.00

- ul. Strzelnica, Żłota

5.01.2019 (sobota) - od 10.00

- ul. Bąkowskiego, Ludwika Węgierskiego,
Słonecznikowa, Ghandiego

7.01.2019 (poniedziałek) - od 15.00

- ul. Przegon, Romera

8.01.2019 (wtorek) - od 15.00

- ul. Wyrwy - Furgalskiego, Wyrobka

10.01.2019 (czwartek) - od 15.00

- ul. Robla, Leszczynowa, Krzywickiego

11.01.2019 (piątek) - od 15.00

- ul. Borowego, Tondosa

12.01.2019 (sobota) - od 10.00

- ul. Korzeniowskiego 1-27i

13.01.2019 (niedziela) - od 15.00

- ul. Korzeniowskiego 27j-37a

14.01.2019 (poniedziałek) - od 15.00

- ul. Pękryca - Grudzińskiego

15.01.2019 (wtorek) - od 15.00

- ul. Piastowska

KS. MARCIN ROZMUS

TEL. 12 424 43 66

✉ parafiasalwator@gmail.com

27.12.2018 (czwartek) - od 15.00

- ul. Pod Sikornikiem

28.12.2018 (piątek) - od 15.00

- ul. Fabjańskich

29.12.2018 (sobota) - od 10.00

- ul. Owcy Orwicza

29.12.2018 (sobota) - od 13.30

- ul. Sawickiego

29.12.2018 (sobota) - od 18.00

- ul. Jaxy Gryfity, Drożyna, Zaścianek

2.01.2019 (środa) - od 15.00

- ul. Syrokomli 3, 5

3.01.2019 (czwartek) - od 15.00

- ul. Syrokomli 7, 11, 11A, 12

5.01.2019 (sobota) - od 10.00

- ul. Syrokomli 14, 15, 16, 17, 18, 19A, 19B

7.01.2019 (poniedziałek) - od 15.00

- ul. Salwatorska 1a, 1b, 3, 4, 5, 11, 11a, 11b

8.01.2019 (wtorek) - od 15.00

- ul. Salwatorska 12, 13, 16, 18, 22

9.01.2019 (środa) - od 15.00

- ul. Salwatorska 23, 25

10.01.2019 (czwartek) - od 15.00

- ul. Salwatorska 27, 29, 31

11.01.2019 (piątek) - od 15.00 (Msza św. 18.00-18.45)

- ul. Salwatorska 33, 35

14.01.2019 (poniedziałek) - od 15.00

- ul. Hofmana, Lajkonika

15.01.2019 (wtorek) - od 15.00

- ul. Wyczółkowskiego, Tatarska, Focha

16.01.2019 (środa) - od 15.00

- ul. Młaskotów

17.01.2019 (czwartek) - od 15.00

- ul. Fałata 2

18.01.2019 (piątek) - od 15.00 (Msza św. 18.00-18.45)

- ul. Malczewskiego

19.01.2019 (sobota) - od 10.00

- ul. Fałata 9, 11, 12

21.01.2019 (poniedziałek) - od 15.00

- ul. Fałata 4

22.01.2019 (wtorek) - od 15.00

- ul. Fałata 13, 14

23.01.2019 (środa) - od 15.00

- ul. Syrokomli 20, 22, 23,

24.01.2019 (czwartek) - od 15.00

- ul. Syrokomli 24, 25, 26,

30.01.2019 (środa) - od 15.00

- ul. Prusa 1, 2, 3, 4

31.01.2019 (czwartek) - od 15.00

- ul. Prusa 5, 6A, 6B, 8, 9, 10, 11, 12, 14

01.02.2019 (piątek) - od 15.00

- ul. Prusa 15, 17, 18, 19, 21, 23

02.02.2019 (sobota) - od 10.00 - 14.00

- ul. Prusa 25, 27, 28, 29, 30, 31, 35, 37, 39

PLAN KOŁĘDY 2018/2019

KS. JACEK BERNACIK

TEL. 12 424 43 61

✉ parafiasalwator@gmail.com

27.12.2018 (czwartek) - od 14.00

- ul. Lelewela 3-11

28.12.2018 (piątek) - od 14.00

- ul. Lelewela 12-18

29.12.2018 (sobota) - od 9.30

- ul. Komorowskiego

30.12.2018 (niedziela) - od 14.30

- ul. Anczyca, Białe Wzgórze, Ukryta

2.01.2019 (środa) - od 15.00

- ul. Bronisławy, Gontyna

3.01.2019 (czwartek) - od 15.00

- ul. Kościuszki nr. parzyste 20-50

4.01.2019 (piątek) - od 15.00

- ul. Kościuszki nr. nieparzyste 17-35

5.01.2019 (sobota) - od 9:30

- ul. Księcia Józefa

7.01.2019 (poniedziałek) - od 15.00 (Msza św.
18.00-18.30)

- ul. Jaskółcza, Dojazdowa, Kościuszki 45-57
(nieparzyste)

8.01.2019 (wtorek) - od 15.00

- ul. Kościuszki 65-75 (nieparzyste)

9.01.2019 (środa) - od 15.00

- ul. Kasztelańska

10.01.2019 (czwartek) - od 15.00

- ul. Krasieńskiego 4-32

11.01.2019 (piątek) - od 15.00

- ul. Dunin Wąsowicza 20,22

12.01.2019 (sobota) - od 9:30

- ul. Ujejskiego

30.01.2019 (środa) - od 15.00

- ul. Dunin Wąsowicza 11-18

31.01.2019 (czwartek) - od 15.00

- ul. Dunin Wąsowicza 24,26

1.02.2019 (piątek) - od 15.00

- ul. Kamedulska, Bruzdowa, Pajęcza, Rybna

2.02.2019 (sobota) - od 10.00

- ul. Lelewela 19

KS. ANDRZEJ WASILEWSKI-KRUK

12 424 43 65

✉ parafiasalwator@gmail.com

27.12.2018 (czwartek) - od 9.30 (Msza św. 18.00-
18.30)

- ul. Królowej Jadwigi 8-78 (parzyste)

28.12.2018 (piątek) - od 9.30

- ul. Królowej Jadwigi 7a-59 (nieparzyste)

29.12.2018 (sobota) - od 9.30

- ul. Królowej Jadwigi 84-168c (parzyste)

30.12.2018 (niedziela) - od 15.00

- ul. Królowej Jadwigi 174-202 (parzyste)

2.01.2019 (środa) - od 15.00

- ul. Królowej Jadwigi 65-81 (nieparzyste)

3.01.2019 (czwartek) - od 15.00 (Msza św. 18.00-
18.30)

- ul. Królowej Jadwigi 91 abcd

4.01.2019 (piątek) - od 16.00

- ul. Wodociągowa (cała)

5.01.2019 (sobota) - od 9.30

- ul. Królowej Jadwigi 95-181 (nieparzyste)

8.01.2019 (wtorek) - od 15.00 (Msza św. 18.00-
18.45)

- ul. Senatorska 1-18a

9.01.2019 (środa) - od 14.30

- ul. Senatorska 25

10.01.2019 (czwartek) - od 14.30 (Msza św.
18.00-18.30)

- ul. Senatorska 26, 27

11.01.2019 (piątek) - od 16.00

- ul. Senatorska 23,24

24.01.2019 (czwartek) - od 14.30 (Msza św.
18.00-18.30)

- ul. Emaus 3-15

26.01.2019 (sobota) - od 9.30

- ul. Filarecka 2-16

30.01.2019 (środa) - od 14.30

- ul. Emaus 19-57a

31.01.2019 (czwartek) - od 15.00 (Msza św.
18.00-18.30)

- ul. Filarecka 17 ab

Godzina Łaski na Salwatorze

Jak co roku, 8 grudnia obchodziliśmy Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. W tym dniu przeżywaliśmy także czas wyjątkowej modlitwy w Godzinie Łaski dla świata. Nabożeństwo z tym związane jest odprawiane w samo południe, od godziny 12.00 do 13.00. Jest to jedna godzina w roku, która została „podarowana” ludziom przez Maryję. W 1947 roku, podczas objawienia w Montichiari, we Włoszech pielęgniarki Pierinie Gilli, Matka Najświętsza zapowiedziała, że w dniu święta Jej Niepokalanego Poczęcia przez sześćdziesiąt minut Niebo staje nad nami otworem, i każdy, otrzyma od Boga to,

co mu najbardziej potrzebne. Maryja zwróciła się więc do każdego z nas zapraszając, aby w tym czasie trwać na modlitwie. Powiedziała: „**Pragnę, aby każdego roku w dniu 8 grudnia w południe obchodzono uroczystość Godzinę Łaski dla całego świata. Dzięki modlitwie w tej godzinie ześlę wiele łask dla duszy i ciała. Będą wielkie i liczne nawrócenia. (...)**”. Godzina Łaski ma pomóc otworzyć nasze serca na płynące łaski Boże dzięki wstawiennictwu Maryi. Ma nas umocnić, pocieszyć, dać siłę do działania mimo licznych trudności w codziennym życiu oraz pomimo wszechobecnego zła.

Wielką radością było to, że na Godzinę Łaski do naszej świątyni przyszło bardzo dużo wiernych, przez co również czuło się ważność tej chwili oraz moc wspólnej modlitwy wypowiedzianej słowami:

O Błogosławiona Panno Maryjo! Tyś Matką łaski Bożej i nadzieją świata! Przybądź z pomocą dzieciom Swoim, które do Ciebie wołają. Święta Panno! Rodzicielko Boża! Wstawiaj się za nami nieustannie u Twego Syna.

Trwaliśmy na modlitwie adorując Pana Jezusa wystawionego w Najświętszym Sakramencie. Modliliśmy się wspólnie rozważając tajemnice Chwalebne Różańca Świętego oraz słowami Litanii loretańskiej, prosząc Matkę Najświętszą o łaski w wielu intencjach, jakie przedstawił ksiądz Proboszcz. Był również czas na indywidualną modlitwę, w ciszy. Każdy mógł porozmawiać z Maryją słowami, które są najbliższe jego sercu. Sama Matka Boża zachęca bowiem do składania na Jej ręce bardzo wielu prośb, nawet – a może zwłaszcza – tych najtrudniejszych. Intencje, które zanosiliśmy do Boga przez wstawiennictwo Maryi były bardzo różnorodne: od tych o nawrócenie zatwardziałych serc i za du-

sze w czyścicu cierpiące, poprzez intencje za kapłanów, o pokój na świecie, o umocnienie wiary, do tych najbardziej prywatnych i codziennych, dotyczących słabości naszego ciała i ducha.

Dziękujemy Najświętsza Maryjo Panno za wszelkie łaski, jakie nam w tej Godzinie wyprosiłaś u Pana Boga.

**Bogumiła Puchała
fot. Danuta Lalik**

KRAKÓW według Felicji

BYŁO:

- Zakończyły się tegoroczne prace „Rewitalizacja elewacji fortu nr 49 1/2 A Mogiła przy ul. Igołomskiej w Krakowie - II etap”. Zachowany w niezłym stanie fort, przechodził różne koleje, nie oszczędzając mu zniszczeń. Kwaterowali tu robotnicy budujący Nową Hutę, wybudowano przepompownię gazu hutniczego i kompleks garaży. Dopiero, gdy w 2009 r. nieruchomości przeszła na własność Gminy Kraków, można było rozpocząć restaurację obiektu, która obejmowała budowę drogi, uporządkowanie zieleni, inwentaryzację architektoniczną i inwentaryzację form ziemnych, remont stropodachu wraz z nasypem ziemnym oraz renowację elewacji zabytku. Fort Mogiła jest jednym z trzech fortów, dla których miasto szuka najemcy.

- W piątek, 7 grudnia, o godz. 16.30 podczas Dnia Słowacji na krakowskich targach bożonarodzeniowych prezydent Jacek Majchrowski wraz z darczyńcami - konsulem generalnym Słowacji w Krakowie Tomaszem Kaśajem i konsulem honorowym Słowacji w Gliwicach Mariannem Czernym uroczystie zapalili światełka na strzelistej, ponad dwunastometrowej jodle, pochodzącej ze słowackich lasów. Choinka staje się symbolem przyjaźni i ma przypominać o relacjach łączących nasze miasto ze Słowacją.

- W środę, 5 grudnia w Katedrze Narodowej w Waszyngtonie odbyły się uroczystości pogrzebowe zmarłego w wieku 94 lat Georga Herberta Walkera Busha, 41. prezydenta Stanów Zjednoczonych, pełniącego ten urząd w latach 1989–1993. 20 lipca 1995 roku podczas uroczystej sesji Rady otrzymał tytuł Honorowego Obywatela Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa. W uzasadnieniu tej decyzji możemy przeczytać: „George Bush, pilot bojowy w czasie II wojny światowej, wyróżniony wysokimi odznaczeniami za męstwo, działacz gospodarczy i polityk stanu Texas, szef Centralnej Agencji Wywiadowczej w latach 1976–1977, wiceprezydent Stanów Zjednoczonych. ... Człowiek nieposzlakowanych zasad moralnych i rodzinnych, a zarazem przyjaciel naszego narodu, taki, którego poznaliśmy w biedzie. Wśród rozmaitych form pomocy szczególne miejsce zajmuje inicjatywa George’a Busha mająca na celu poprawę katastrofalnych warunków ekologicznych Krakowa, która doprowadziła do tego, że mamy w Krakowie: nowoczesny system monitoringu atmosfery, stacje wczesnego ostrzegania na rzekach będących źródłem wody surowej dla wodociągów miejskich, niezmiernie ważny dla redukcji zanieczyszczenia powietrza zespół urządzeń mokrego oczyszczania spalin w elektrociepłowni Skawina, strategiczny dla Krakowa program zwalczania niskiej emisji. Ważnym wydarzeniem w historii naszego miasta były wizyty George’a Busha, jakie złożył w Krakowie w latach swojej prezydentury. Wizyty te podnosiły prestiż i znaczenie naszego miasta, w kraju i za granicą.”

- 9 grudnia uroczystie obchodzone było Święto Kupca: w sali obrad Rady Miasta Krakowa zostały wręczone wyróżnienia Krakowskiej Kongregacji Kupieckiej, po Mszy św. w kościele św. Barbary pochód kupców przeszedł z placu Mariackiego na Rynek, gdzie zostało odczytane Orędzie Kupieckie A.D. 2018.

JEST

- 28 listopada w Warszawie w czasie gali kongresu Environnement 2018 prezes MPO Henryk Kultys odebrał nagrodę dla Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania w Krakowie, laureata konkursu „Promotor czystej energii” za projekt, który ma na celu redukcję zanieczyszczeń powietrza pochodzących z transportu.

- Święty Mikołaj odwiedził małych pacjentów Szpitala Specjalistycznego im. Stefana Żeromskiego w Krakowie, który przyniósł m.in. nowoczesne urządzenie pozwalające na dokładną diagnostykę chorób

jelita cienkiego u dzieci i gastrolyzer, pozwalający monitorować zawartości wodoru w wydychanym powietrzu i wykrywać wiele dolegliwości układu pokarmowego. Fundatorami są: Maria i Andrzej Krupińscy, założyciele marki „U-Jędrusia”. Z prezentami przyjechali także policjanci, a po nich 140 „świętych” z upominkami od prezydenta Jacka Majchrowskiego.

- Od 1 grudnia został uruchomiony prowadzony przez Caritas Archidiecezji Krakowskiej, Specjalistyczny Ośrodek Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie w Krakowie zlokalizowany na os. Krakowiaków 46, (Kontakt pod numerem tel. 12 425 81 70), całodobową placówką udzielającą, m.in. pomocy psychologicznej czy prawnej, zapewniając też 25 miejsc schronienia na okres do 3 miesięcy. Do Ośrodka mogą zgłaszać się osoby z terenu całego kraju. Pomoc jest bezpłatna, finansowana z budżetu państwa.

BĘDZIE:

- Niedziela 23 grudnia – o godz. 12:00 na Rynku, prezydent Krakowa Jacek Majchrowski Przewodniczący Rady Miasta Dominik Jaśkowicz i metropolita krakowski abp Marek Jędraszewski, złożą życzenia mieszkańcom i turystom najlepsze życzenia świąteczne i noworoczne i podzielią się opłatkami. Życzenia poprzedzi o godz. 11:30 koncert „Kolędy na trzech tenorów” Alexandra Martinezza, Łukasza Gaja i Jakuba Oczkowskiego.

Opr. Felicja Niedzielska

W piątek o 15.00 na Salvatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odmawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

Jezu, kiedy przychodzisz do mnie w Komunii św. Ty, któryś raczył zamieszkać z Ojcem i Duchem św. w małym niebie serca mojego, staram się przez dzień cały Ci towarzyszyć, nie pozostawiam Cię Samego ani na chwilę, chociaż jestem w towarzystwie ludzi, czy razem z wychowankami, serce moje jest zawsze złączone z Nim. Kiedy zasypiam, ofiaruję Mu każde uderzenie serca swego, kiedy się przebudzę – podążam się w Nim bez słowa mówienia. Kiedy się przebudzę, chwilę wielbię Trójcę Świętą i dziękuję, że raczył mi darować jeszcze jeden dzień, że jeszcze raz się powtórzy we mnie tajemnica Wcielenia Syna Twojego, że jeszcze raz w oczach moich powtórzy się bolesna Męka Twoja, wtenczas staram się ułatwić Jezusowi, aby przeszedł przeze mnie do dusz innych. Z Jezusem idę wszędzie, obecność Jego towarzyszy mi wszędzie. (Dz 486)

Święty Mikołaj na Salwatorze

W niedzielę 9 grudnia po Mszy św. o godz. 10.30 celebrowanej przez ks. Marcina, dzieci z naszej Parafii spotkała miła niespodzianka, jaką były odwiedziny świętego Mikołaja. Święty przybył wraz z pomocnikami, którymi były cztery aniołki. Wkroczył dostojnie w stroju biskupim, z pastorałem i zwrócił uwagę dzieci, że jest to właściwy ubiór św. Mikołaja. Przypomniał dzieciom, że św. Mikołaj urodził się w III wieku, a więc w bardzo odległym czasie. Wypytywał dzieci czy były grzeczne a po upewnieniu się, że wszystkie dzieci były grzeczne, przystąpił do obdarowywania ich słodkimi upominkami. W pierwszej kolejności obdarowani zostali członkowie Scholi i Służby Liturgicznej a następnie wszystkie dzieci uczestniczące we Mszy świętej.

K. Strutyńska

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

III NIEDZIELA ADWENTU 16 XII 2018 r.

1. Przeżywamy czas Adwentu. Roraty w czasie Adwentu są odprawiane w niedzielę o godz. 6.30 a w dni powszednie o godz. 6.30 i 18.00 dla dzieci. Serdecznie zapraszamy dzieci, młodzież i dorosłych na roraty, aby w ten sposób, jak najlepiej przygotować się na radosne święta Bożego Narodzenia.

2. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy:

we wtorek – O godz. 18.00 msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.

w środę – Po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

w piątek – Po mszy św. wieczornej nabożeństwo i koronka do Miłosierdzia Bożego.

3. W naszej parafii przeżywamy Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom. Z tej okazji są rozprowadzane świece CARITAS w cenie 10 zł – z czego 6 zł będzie przekazane Caritas Archidiecezji Krakowskiej, natomiast pozostałe 4 zł na duszpasterstwo dzieci i młodzieży w naszej parafii.

4. Spowiedź św. przed uroczystością Bożego Narodzenia dla parafian codziennie od godz. 6.30 i po południu od godz. 17.30.

5. Wszystkich chorych i starszych, którzy nie mogą przyjść do kościoła, a pragną przystąpić do spowiedzi św. i Komunii św. z okazji Świąt Bożego Narodzenia odwiedzimy w sobotę 22 grudnia. Wszystkich chętnych prosimy zgłosić dzisiaj, w poniedziałek, wtorek, środę i czwartek w zakrystii lub w kancelarii parafialnej.

6. W naszej parafii po świętach Bożego Narodzenia, będziemy przeżywać wizytę duszpasterską czyli „kolędę”. Nie będzie wcześniejszej wizyty ministrantów i lektorów z powodu małej liczby z informacją o kolędzie w domach. Dlatego szczegółowy program jest wywieszony w gablotce przed kościołem, na stronie internetowej parafii i w Tygodniku Salwatorskim. Serdecznie prosimy parafian o zainteresowanie, kiedy będzie kolęda w ich domu i przekazanie tej informacji swoim sąsiadom. Bóg zapłać.

7. Zapraszamy na Katechezy Chrzcielne zatytułowane „gdy woda chrzcielna uderza do głowy”. Katechezy są adresowane do rodziców dzieci, chrzestnych i wszystkich parafian, którzy chcą odkryć rolę chrztu we własnym życiu. Termin katechez na plakatach przed kościołem oraz na stronie internetowej parafii. Najbliższa katecheza w poniedziałek 17 grudnia o godz. 18.45.

8. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopisma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło, Tygodnik Salwatorski. Poświęcone opłatki, którymi będziemy się dzielić, przy okazji składania sobie życzeń w wieczór wigilijny, można nabyć u Pana Kościelnego w zakrystii.